

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
 ver. Denne sag har i mellemtiden været til undersøgelse, men jeg må overfor det ærede medlem tilstå, at jeg har været lidt travlt optaget af lovgivnings- og udvalgsarbejde her, så jeg har ikke denne undersøgelse helt klar. Når det ærede medlem imidlertid spørger mig, om jeg vil gribe ind i denne sag, så vil jeg dertil svare, at det må afhænge af, om det, efter at en nærmere undersøgelse har fundet sted, viser sig, at jeg har bemyndigelse til at gøre et sådant indgreb, og om forholdene ivojvrigt gør det påkrævet. Men ellers er jeg ikke fri for at dele det ærede medlems mening i denne sag og håber altså, at undersøgelsen nu falder sådan ud, at man måske på dette punkt kan gøre en indsats for at skaffe befolkningen billigere forbrugsvarer. Det vil jeg naturligvis være villig til.

Derefter går det ærede medlem hr. Aksel Larsen over til at nævne de varer, vi har indkøbt fra Spanien, herunder de spanske abrikoser, og synes i denne forbindelse at ville bebrejde mig, at de spanske abrikoser ikke har den kvalitet, som det ærede medlem gerne så de havde haft. Jeg kunne egentlig lide at vide, hvilket ansvar jeg har i denne sag. Hvorledes vil det ærede medlem hr. Aksel Larsen forklare, at jeg er ansvarlig for kvaliteten af de abrikoser, der bliver importeret fra Spanien, eller for kvaliteten af appelsinerne? Jeg synes, det ærede medlem skylder mig en nærmere forklaring på det. Det, jeg har med denne sag at gøre, er, at jeg som medlem af regeringen er ansvarlig for de afsluttede handelsaftaler med Spanien; jeg har endvidere som handelsminister ansvaret for, hvorledes fordelingen af bevillingerne for abrikoser og appelsiner og de andre rare sager foregår, men dermed hører mit ansvar op.

Jeg har ikke pålagt en eneste dansk importør at købe spanske abrikoser, jeg har ikke noget som helst at gøre med de kontrakter, man afslutter. Det beror på det private erhvervsliv selv, hvilke abrikoser og hvilke appelsiner de køber, og hvilke de ikke køber. Det er den private handelspligt at påse, at landet får en tilførsel af appelsiner og abrikoser, der har en pris og kvalitet, der står i forhold til hinanden, og som er rimelig set med det danske forbrugerpublikums øjne. Hvis der er noget galt med kvaliteten af de spanske abrikoser, må ansvaret placeres hos de private importører, der har indkøbt disse varer, sluttet disse kontrakter. Jeg har ikke bedt dem om at gøre det, har overhovedet ingen kontrol med kvaliteten af og prisen på de varer, der tages hjem.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gik

derefter over på det handelspolitiske område; der ved vi han ynder at tale som ekspert. Det ærede medlem forsøger at fremstille sagen på den måde, at i de år, denne regering har siddet, er det stadig gået ned ad bakke med de priser, vi får i England. Vi har stadig sluttet ringere og ringere handelsaftaler, og det ærede medlem antyder endog, at det formentlig beror på dårlig vilje fra regeringens side, at vi ikke vil have gode handelsaftaler, vi vil have dårlige, vi vil ikke have gensidige leveringsforpligtelser, ikke have høje priser, tværtimod, vi vil have dem så lave som vel muligt.

Det er jo en så fordrejet og usaglig fremstilling af problemerne, at det egentlig overhovedet ikke skulle være nødvendigt at svare på det; det er det måske sådan set heller ikke. Jeg har tidligere fra denne talerstol drøftet den engelske handelsaftale med det ærede medlem hr. Aksel Larsen, jeg har tidligere givet ham oplysning om, hvorledes det faktisk ligger — det influerer ikke et gran på det ærede medlems senere udtalelser om denne sag. Han fastholder sine gamle meninger, han fastholder sin fordrejede fremstilling af problemerne — så kan vi andre sige, hvad vi vil.

Sandheden er jo, at den første Englandsaftale, denne regering indgik, blev truffet, hvis jeg ikke husker galt, i februar — marts 1948. Da lykkedes det at sætte Englandspriserne i vejret med 30—40 pct., varierende for de enkelte varer. Det drejede sig om smør, kød, bacon, flæsk og æg. Disse store prisstigninger opnåede Danmark nu efter i en periode ingen handelsaftale at have haft. Senere har vi været inde i nye forhandlinger med englænderne. Under disse forhandlinger har man stået overfor en overvejelse af, om det var en rimelig forretning at indgå på en langtidsaftale og i forbindelse med denne langtidsaftale at acceptere visse prisfald. Kun et enkelt af disse prisfald er blevet effektivt, det var smørprisens nedsættelse pr. 1. oktober, ellers står alle priser i aftalen af 1948 med de forhøjelser, jeg har nævnt, stadig ved magt. Såfremt langtidskontrakterne fortsat bliver i kraft, vil der blive tale om mulighed for senere prisreguleringer, men disse prisreguleringer, som der er aftalt grænser for, vil kunne gå såvel op som ned. Overhovedet ved det ærede medlem hr. Aksel Larsen godt, at hele dette prisproblem i øjeblikket er til undersøgelse; det ærede medlem ved, at der fra dansk side fornylig er blevet sendt en note til den britiske regering, hvori man beklager sig over kulprisen; det ærede medlem ved formentlig